

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/451

z dnia 16 grudnia 2015 r.

ustanawiające ogólne zasady i kryteria dotyczące strategii inwestycyjnej oraz zasady administrowania jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, w szczególności jego art. 75 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 ustanawia jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”), będący własnością Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”).
- (2) Ogólne zasady i kryteria dotyczące strategii inwestycyjnej funduszu powinny określać zasadnicze i podstawowe elementy strategii inwestycyjnej przyjmowanej przez Jednolitą Radę. Jednym z tych elementów powinny być cele inwestycyjne. Zgodnie z nałożonym na Jednolitą Radę wymogiem bezpiecznej i ostrożnej strategii inwestycyjnej nadrzędnym celem powinna być ochrona wartości funduszu i przestrzeganie wymogu jego płynności. Jednak ze względu na skutek swoistego charakteru inwestycji, zmiennych warunków na rynku i stóp procentowych, nawet najbardziej bezpieczne aktywa o największej płynności mogą przynieść ujemne zwroty. Pod tym kontekście strata poniesiona w portfelu nie powinna oznaczać naruszenia celów inwestycyjnych.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 ustanawia wymóg inwestowania kwot będących w dyspozycji funduszu w obligacje państw członkowskich lub organizacji międzyrządowych lub w aktywa o wysokiej płynności i wysokiej jakości kredytowej z uwzględnieniem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61⁽²⁾, w którym zdefiniowano aktywa o wysokiej płynności i wysokiej jakości kredytowej oraz określono wymagania dotyczące ich struktury. W związku z tym aktywa kwalifikowalne do celów inwestycji funduszu oraz kryteria dotyczące struktury portfela należy zdefiniować poprzez odniesienie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61. Fakt kwalifikowania się jakiegoś składnika aktywów pod kątem inwestycji nie powinien prowadzić do automatycznego podjęcia przez Jednolitą Radę decyzji o inwestycji. Jednolita Rada powinna zawsze dokonywać oceny kwalifikowalnych aktywów. Przy ustalaniu poziomu ostrożności pojedynczej inwestycji należy wziąć pod uwagę interakcję z całym portfelem inwestycyjnym. Na przykład składnik aktywów o zmiennej wartości negatywnie skorelowany z portfelem w oderwaniu od innych składników mógłby zostać oceniony jako zbyt ryzykowny, ale mógłby mieć pozytywny wpływ na dywersyfikację całego portfela. W celu przeprowadzenia takiej oceny Jednolita Rada powinna dokonać wyboru między różnymi poziomami (emitent, klasa składnika aktywów, bezpieczeństwo) i źródłami informacji, które umożliwiają jej ocenę płynności, jakości kredytowej i zgodności z celami inwestycji.
- (4) Należy zapewnić kryteria umożliwiające dalsze określenie zróżnicowania sektorowego. Aby zróżnicowanie sektorowe mogło mieć zastosowanie, musi zostać sformułowana definicja „sektora”. Ze względów praktycznych należy stosować wysokie poziomy klasyfikacji sektorów. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2223/96⁽³⁾ określa się sektory instytucjonalne, które można wykorzystać w celu zróżnicowania inwestycji funduszu według rodzaju

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1).

podmiotu gospodarczego. Dodatkowo w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ określała się statystyczną klasyfikację działalności gospodarczej, której najwyższy poziom (sekcja) jest właściwy w celu zapewnienia Jednolitej Radzie kryteriów zróżnicowania. Ponadto biorąc pod uwagę misję Funduszu, należy ograniczyć nie tylko bezpośrednio, lecz także pośrednio ekspozycję wobec sektora finansowego.

- (5) Należy zapewnić kryteria umożliwiające dalsze określenie zróżnicowania geograficznego. Aby zapewnić wystarczające zróżnicowanie geograficzne, Jednolita Rada powinna stosować łatwo dostępne kryteria, mianowicie zasady, o których mowa w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, oparte na obliczeniu udziałów składek instytucji mających siedzibę w poszczególnych uczestniczących państwach członkowskich. Biorąc pod uwagę, że podstawą wspomnianych udziałów jest wielkość wpłacających składki instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz że udziały te są dostosowane do ich profilu ryzyka, zostaną one pozytywnie skorelowane w wielkością i głębokością odpowiednich rynków finansowych. Ponieważ inne względy mogą uzasadniać dodatkowe inwestycje w danym uczestniczącym państwie członkowskim, należy wprowadzić bufor w celu zwiększenia marginesu swobody Jednolitej Rady, zapewniając jednocześnie minimum zróżnicowania w wystarczającej liczbie uczestniczących państw członkowskich. Ponadto, ponieważ nie można obliczyć tych udziałów w odniesieniu do inwestycji w nieuczestniczących państwach członkowskich lub państwach trzecich, powinny być one objęte limitami ustalonymi przez Jednolitą Radę proporcjonalnie do udziałów uczestniczących państw członkowskich, w oparciu o podobieństwa występujące między państwami.
- (6) Należy zapewnić kryteria umożliwiające dalsze określenie proporcjonalnego zróżnicowania. Zgodnie z zasadami ostrożności Jednolita Rada powinna ograniczyć ekspozycję wobec jakiegokolwiek konkretnej emisji lub jakiegokolwiek konkretnego emitenta oraz stosować różne terminy zapadalności, aby zrealizować cele inwestycyjne. Jeżeli chodzi o poszczególne emisje, emitowanym papierem komercyjnym nadawany jest międzynarodowy kod identyfikujący papier wartościowy odpowiadający konkretnej inwestycji inwestora (pod względem terminu zapadalności, kwoty i innych cech charakterystycznych), tak aby inwestor posiadał 100 % papieru wartościowego, nawet jeśli nie posiada 100 % papierów komercyjnych w ramach całego programu emisji. Należy to uwzględnić przy ustalaniu limitów ekspozycji w przypadku konkretnej emisji. Ponadto, ponieważ nieodwołalne zobowiązania płatnicze mogą stanowić znaczną część całkowitej kwoty składek na rzecz funduszu, Jednolita Rada, monitorując całość swojego ogólnego ryzyka koncentracji, powinna również uwzględnić zabezpieczenie ustanowione w celu zabezpieczenia nieodwołalnych zobowiązań płatniczych.
- (7) Biorąc pod uwagę konieczność ustanowienia bezpiecznej i ostrożnej strategii inwestycyjnej, Jednolita Rada powinna ograniczyć stosowanie instrumentów pochodnych. Aby ograniczyć ryzyko kredytowe kontrahenta, Jednolita Rada powinna wykorzystywać tylko instrumenty pochodne rozliczane przez kontrahenta centralnego zatwierdzonego i uznanego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾. Dokonywanie transakcji z niektórymi bankami centralnymi również może być zgodne z celem minimalizowania ryzyka kontrahenta, pod warunkiem właściwego kontrolowania innych czynników ryzyka, takich jak ryzyko kredytowe. Biorąc pod uwagę, że instrumenty pochodne są zwykle emitowane przez instytucje kredytowe oraz inne podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61, ogólny zakaz inwestowania w aktywa emitowane przez te podmioty określony w tym przepisie nie powinien mieć zastosowania do stosowania instrumentów pochodnych.
- (8) Jednolita Rada powinna dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić zabezpieczenie ryzyka walutowego w formie koszyka walutowego państw członkowskich uczestniczących w funduszu w oparciu o zdolność finansową funduszu oraz przewidywane wypłaty zgodnie z aktualnymi informacjami, założeniami i scenariuszami warunków skrajnych. Zakres zabezpieczenia, a tym samym pozostałej otwartej ekspozycji walutowej, należy dostosować w celu ograniczenia ryzyka walutowego dla funduszu do poziomu, który jest właściwy i zgodny z celami inwestycyjnymi.
- (9) Jeżeli chodzi o zarządzanie ryzykiem Jednolita Rada powinna korzystać z najlepszych praktyk i stworzyć wewnętrzne zdolności i funkcje, aby stały się one skuteczne. Zasadniczym elementem tego procesu powinien być odpowiedni pomiar ryzyka.
- (10) Chociaż do prerogatywy Jednolitej Rady należy decydowanie o realizacji inwestycji, a zatem o outsourcingu części lub całości jej zadań inwestycyjnych, to z uwagi na interes publiczny związany ze zdolnością funduszu do nieprzerwanego wypełniania jego zadań Jednolita Rada powinna unikać wszelkich możliwych zachowań sprzecznych z ostrożnym i bezpiecznym postępowaniem oraz z jej ogólnymi celami inwestycyjnymi. W związku z tym Jednolita Rada powinna zlecać zadania inwestycyjne tylko takim zewnętrznym usługodawcom, którzy nie są przedsiębiorstwami ukierunkowanymi na zysk. Nie powinno to uniemożliwiać usługodawcom i Jednolitej Radzie zamawiania niezbędnych usług u innych osób trzecich do celów wykonywania zadań. Ponadto w każdym przypadku Jednolita Rada powinna zachować odpowiedzialność i nadzór, niezależnie od ewentualnej decyzji

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w prawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1);

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

w sprawie outsourcingu. Korzystając z najlepszych praktyk biznesowych w zakresie outsourcingu w sektorze finansowym, Jednolita Rada powinna w jak największym zakresie uwzględnić istniejące najlepsze praktyki, takie jak wytyczne Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie zlecenia wykonywania zadań osobom trzecim.

- (11) Do czasu przyjęcia swojej pierwszej strategii inwestycyjnej Jednolita Rada powinna mieć możliwość wykonania przepisów art. 75 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, deponując środki w bankach centralnych. Podobnie należy umożliwić stosowanie danych szacunkowych w celu określenia limitów procentowych dotyczących koncentracji geograficznej ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, zanim faktyczne dane pozwalające na obliczenie tych limitów staną się dostępne.
- (12) Z uwagi na wyjątkowy charakter funduszu może się okazać, że ogólne zasady i kryteria dotyczące strategii inwestycyjnej funduszu i zasady zarządzania funduszem ustanowione w niniejszym rozporządzeniu wymagają przeglądu w stosunkowo krótkim czasie po ich wejściu w życie i po rozpoczęciu ich stosowania przez Jednolitą Radę. W tym celu Jednolita Rada powinna przekazać Komisji odpowiednie informacje na temat praktycznego stosowania tych nowych zasad po upływie jednego roku od ustanowienia funduszu z zastrzeżeniem przepisów art. 99 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2016 r., gdy fundusz zacznie funkcjonować zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zasady dotyczące inwestowania przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”) kwot będących w dyspozycji jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”), o którym mowa w art. 75 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczenia złożonego z aktywów o niskim ryzyku nieobciążonych żadnymi prawami osób trzecich, pozostających do swobodnej dyspozycji Jednolitej Rady i przeznaczonych do wyłącznego wykorzystania przez Jednolitą Radę, o którym mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „sektory instytucjonalne” oznaczają sektory instytucjonalne zdefiniowane w pkt 1.28 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 2223/96;
- 2) „sektory działalności gospodarczej” oznaczają sekcje określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006;
- 3) „podmioty prawa publicznego” oznaczają podmioty prawa publicznego zdefiniowane w art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾;
- 4) „banki centralne wchodzące w skład ESBC” oznaczają banki centralne będące członkami ESBC zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 45 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽²⁾.

Artykuł 3

Cele inwestycyjne

1. Jednolita Rada stosuje ostrożną i bezpieczną strategię inwestycyjną w celu utrzymania wartości kwot będących w dyspozycji funduszu oraz spełnienia wymogów dotyczących płynności funduszu. Jednolita Rada uwzględni zarówno zdolność finansową funduszu, jak i oczekiwane wypłaty zgodnie z misją funduszu określoną w art. 76 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. Jednolita Rada uwzględni wszystkie dostępne informacje oraz odpowiednie założenia i scenariusze warunków skrajnych.
2. Strategia inwestycyjna obejmuje określenie apetytu na ryzyko, tj. ilościowe określenie maksymalnej tolerowanej straty, której poniesienie jest możliwe w określonym horyzoncie czasowym z określonym prawdopodobieństwem.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

3. Kwoty, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, inwestuje się łącznie jako jedną pulę zasobów, niezależnie od podziału funduszu na pulę krajowe, jak określono w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 4

Aktywa kwalifikowalne do celów inwestycji

1. Jednolita Rada ustala kwalifikowalność aktywów do inwestycji na podstawie wymogów ogólnych dotyczących aktywów płynnych instytucji kredytowych, ustanowionych w art. 7 ust. 2, 4, 5 i 6 oraz w art. 7 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.
2. Jednolita Rada inwestuje kwoty, o których mowa w art. 1 ust. 1, wyłącznie w aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 lit. a)–e) oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.
3. Wymogi dotyczące instytucji kredytowych ustanowione w art. 10 ust. 1 lit. d) zdanie drugie, art. 10 ust. 1 lit. f) ppkt (iii), art. 11 ust. 1 lit. c) ppkt (iii), art. 11 ust. 1 lit. d) ppkt (v) oraz art. 12 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 nie mają zastosowania do Jednolitej Rady.
4. Jednolita Rada przeprowadza odpowiednią ocenę kwalifikowalnego składnika aktywów, zanim zainwestuje w taki składnik, w tym ocenę jego płynności i jakości kredytowej oraz zgodności z celami inwestycyjnymi określonymi w art. 3. Przy ustalaniu poziomu ostrożności pojedynczej inwestycji należy wziąć pod uwagę interakcję z całym portfelem inwestycyjnym.
5. W przypadku gdy którykolwiek składnik aktywów przestaje spełniać kryteria kwalifikowalności, Jednolita Rada stopniowo zmniejsza ekspozycję funduszu na dany składnik aktywów. Nie naruszając art. 3, Jednolita Rada dokonuje wspomnianego ograniczenia w terminie i w sposób, które pozwalają na zminimalizowanie ewentualnego wpływu na ceny rynkowe.

Artykuł 5

Struktura portfela

1. Jednolita Rada przestrzega następujących wymogów dotyczących struktury portfela funduszu:
 - a) co najmniej 60 % portfela stanowią aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 10 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61;
 - b) co najmniej 30 % portfela stanowią aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 10 ust. 1 lit. a)–e) i g) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61;
 - c) co najmniej 15 % portfela stanowią aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 12 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.
2. Do celów ust. 1 aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 15 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61, traktuje się w taki sam sposób jak aktywa stanowiące instrument bazowy danego przedsiębiorstwa.

Artykuł 6

Zróżnicowanie sektorowe

1. Inwestycje kwot będących w dyspozycji funduszu muszą być wystarczająco zróżnicowane pod względem sektorowym.
2. Jednolita Rada ogranicza ekspozycję wobec poszczególnych sektorów instytucjonalnych i wobec poszczególnych sektorów działalności gospodarczej.
3. Jednolita Rada uwzględnia fakt, że korelacje pomiędzy sektorami działalności gospodarczej mogą zmniejszyć faktyczne zróżnicowanie osiągnięte dzięki zastosowaniu przepisów ust. 2.
4. Poza przestrzeganiem wymogów określonych w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada ogranicza również ekspozycję pośrednie wobec emitentów określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.

Artykuł 7

Zróżnicowanie geograficzne

1. Inwestycje kwot będących w dyspozycji funduszu podlegają zróżnicowaniu pod względem geograficznym z uwzględnieniem ewentualnej struktury i elementów składowych wydatków funduszu oszacowanych w części II budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
2. Ekspozycje na kwalifikowalne aktywa określone w art. 4, które zostały wyemitowane przez emitentów mających siedzibę w danym uczestniczącym państwie członkowskim, wyrażone jako odsetek całkowitych ekspozycji funduszu, nie stanowią ponad 1,2-krotności odsetka składek *ex ante* pobranych zgodnie z art. 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 od instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium odpowiedniego państwa członkowskiego.
3. Ekspozycje na kwalifikowalne aktywa określone w art. 4, które zostały wyemitowane przez emitentów mających siedzibę w danym nieuczestniczącym państwie członkowskim lub w danym państwie trzecim, wyrażone jako odsetek całkowitych ekspozycji funduszu, muszą być wystarczająco zróżnicowane pod względem geograficznym, biorąc pod uwagę takie kryteria jak: wielkość gospodarki, wielkość i płynność rynku finansowego oraz dodatkowe możliwości inwestycyjne, w tym pod względem dywersyfikacji ryzyka.

Tego rodzaju ekspozycja w żadnym wypadku nie przekracza górnego limitu określonego w ust. 2.

Artykuł 8

Zróżnicowanie pod względem emitentów i emisji

1. Jednolita Rada ustala pułap wynoszący do 30 % dowolnej pojedynczej emisji, w którą można zainwestować kwoty będące w dyspozycji funduszu. Wspomniany pułap może zostać przekroczony wyłącznie wówczas, gdy z uwagi na charakter inwestycji zakup na dowolną kwotę papieru wartościowego w ramach takiej inwestycji skutkuje własnością 100 % papieru oznaczonego odpowiednim międzynarodowym kodem identyfikującym papier wartościowy (kodu ISIN).
2. Jednolita Rada ustala pułap w wysokości do 30 % w odniesieniu do łącznych emisji dowolnego emitenta, w które można zainwestować kwoty będące w dyspozycji funduszu.

Artykuł 9

Dodatkowe kryteria dotyczące zróżnicowania

1. Nie naruszając art. 3, Jednolita Rada stara się różnicować inwestycje pod względem terminów zapadalności.
2. Podejmując decyzję w sprawie zróżnicowania, Jednolita Rada uwzględnia elementy określone w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, płynność i inne cechy zabezpieczenia, o którym mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 10

Instrumenty pochodne

1. Jednolita Rada stosuje instrumenty pochodne wyłącznie do celów zarządzania ryzykiem, w tym zarządzania ryzykiem rynkowym i ryzykiem płynności. Jednolita Rada może przyjąć wytyczne w celu określenia kwalifikowalnych zastosowań instrumentów pochodnych.

2. Jednolita Rada stosuje wyłącznie instrumenty pochodne rozliczane przez:
 - a) kontrahenta centralnego, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z art. 14 lub 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub który jest uznany zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia; albo
 - b) bank centralny, pod warunkiem że ekspozycje wobec takiego banku centralnego lub rządu centralnego posiadają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) odpowiadającą stopniowi jakości kredytowej równemu co najmniej 1 zgodnie z art. 114 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. Wymóg ustanowiony w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 nie stosuje się do przypadków stosowania przez Jednolitą Radę instrumentów pochodnych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 11

Waluta

1. Jednolita Rada zabezpiecza się przed ryzykiem walutowym w euro lub w walutach uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro, aby zapewnić ograniczenie pozostałego ryzyka walutowego dla funduszu.
2. W celu zarządzania ryzykiem walutowym pomiędzy różnymi walutami, o których mowa w ust. 1, Jednolita Rada uwzględni, w stosownych przypadkach, elementy określone w art. 3 ust. 1.

Artykuł 12

Dodatkowe zasady ogólne

1. W odniesieniu do wszystkich decyzji inwestycyjnych Jednolita Rada uwzględni możliwy negatywny wpływ na zdolność kredytową funduszu, aby zabezpieczyć prerogatywy Jednolitej Rady zarówno w odniesieniu do alternatywnych sposobów finansowania, o których mowa w art. 73 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, jak i w zakresie dostępu do umów finansowych dotyczących natychmiastowej dostępności dodatkowych środków finansowych, o którym mowa w art. 74 tego rozporządzenia.
2. Nie naruszając art. 3, Jednolita Rada przeprowadza wszystkie transakcje związane z inwestycjami w ramach funduszu w sposób, który ogranicza ewentualny wpływ na ceny rynkowe, nawet w sytuacjach skrajnych warunków rynkowych.
3. Ponieważ natychmiastowe zainwestowanie kwot, o których mowa w art. 1 ust. 1, lub zbycie aktywów nabytych za te kwoty może wywrzeć wpływ na rynek, Jednolita Rada może do pewnego stopnia dopuścić do czasowego odstąpienia od ogólnych zasad i kryteriów dotyczących strategii inwestycyjnej funduszu.

Artykuł 13

Przegląd strategii

Jednolita Rada co roku dokonuje przeglądu strategii inwestycyjnej.

Artykuł 14

Administrowanie

1. Jednolita Rada przyjmuje ramy zarządzania obejmujące przydział zadań i obowiązków oraz niezbędne przekazywanie uprawnień w celu zapewnienia efektywnego wdrożenia strategii inwestycyjnej.
2. Jednolita Rada przyjmuje wewnętrzne standardy kontroli w celu weryfikowania spójności pomiędzy wdrożeniem strategii inwestycyjnej, strategią inwestycyjną a zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
3. Sesja wykonawcza Jednolitej Rady informuje sesję plenarną o rezultatach wdrażania strategii inwestycyjnej.

4. Jednolita Rada przyjmuje wewnętrzne zasady i procedury niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia.
5. Jednolita Rada może ustanowić komitet sesji plenarnej odpowiedzialny za wsparcie Jednolitej Rady w stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Zarządzanie ryzykiem

1. Jednolita Rada przestrzega zasad należytego zarządzania finansami i ryzykiem.
2. Jednolita Rada określa ilościowo wszystkie czynniki ryzyka i stosuje odpowiednie środki w celu zarządzania poszczególnymi rodzajami ryzyka i ich kontrolowania.
3. Jednolita Rada stosuje liczne miary ryzyka w odniesieniu do każdego rodzaju ryzyka, uwzględnia zarówno obecne, jak i przyszłościowe aspekty oraz korzysta z informacji ilościowych i jakościowych, aby uniknąć nadmiernego polegania na jednej mierze ryzyka.
4. Jednolita Rada uzupełnia regularny pomiar ryzyka testami warunków skrajnych i analizą scenariuszy, aby zidentyfikować obszary wysokiego ryzyka i ocenić połączone skutki wstrząsów finansowych.

Artykuł 16

Outsourcing

1. Sesja wykonawcza Jednolitej Rady może podjąć decyzję o całkowitym lub częściowym outsourcingu określonych działań powierzonych Jednolitej Radzie na mocy art. 75 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
2. Jednolita Rada może zlecić wykonywanie działań, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jednemu podmiotowi prawa publicznego, jednemu bankowi centralnemu wchodzącemu w skład ESBC, jednej instytucji międzynarodowej ustanowionej na mocy prawa międzynarodowego publicznego lub jednej instytucji na mocy prawa unijnego bądź kilku takim podmiotom, bankom lub instytucjom, pod warunkiem że wypracowały one odpowiedni sposób zarządzania podobnymi inwestycjami oraz bez uszczerbku dla możliwości zamawiania usług od osób trzecich przez usługodawcę.
3. W odniesieniu do uprawnień inwestycyjnych udzielanych usługodawcy przez Jednolitą Radę określa się wyraźne przynajmniej okres trwania, termin zapadalności oraz wymogi dotyczące kwalifikowalnego zakresu i benchmarkingu, a także ustala się ramy regularnego przedstawiania sprawozdań Jednolitej Radzie przez usługodawcę.
4. Każda umowa zawarta pomiędzy Jednolitą Radą a usługodawcą na działania, o których mowa w ust. 1, zawiera klauzule regulujące prawa Jednolitej Rady do odstąpienia od umowy, łańcuchy outsourcingu oraz niewykonanie zobowiązań przez usługodawcę.
5. Sesja wykonawcza Jednolitej Rady informuje sesję plenarną o planowanych decyzjach w sprawie outsourcingu.
6. Jeżeli Jednolita Rada zleca osobom trzecim wykonywanie wszystkich lub niektórych działań, o których mowa w ust. 1, zachowuje pełną odpowiedzialność za wywiązywanie się ze wszystkich swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz niniejszego rozporządzenia.
7. W przypadku podjęcia decyzji o outsourcingu jakichkolwiek działań, o których mowa w ust. 1, Jednolita Rada korzysta z najlepszych praktyk biznesowych w zakresie outsourcingu w sektorze finansowym.
8. Jeżeli Jednolita Rada zleca osobom trzecim wykonywanie wszystkich lub niektórych działań, o których mowa w ust. 1, zapewnia ona w każdym czasie, aby:
 - a) outsourcing nie skutkował przekazaniem odpowiedzialności spoczywającej na Jednolitej Radzie;
 - b) outsourcing nie wyłączał odpowiedzialności Jednolitej Rady na mocy art. 45 i art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ani jej niezależności na mocy art. 47 tego rozporządzenia;
 - c) outsourcing nie skutkował pozbawieniem Jednolitej Rady systemów i środków kontroli niezbędnych do zarządzania ryzykiem, na jakie jest narażona;

- d) usługodawca stosował rozwiązania w zakresie ciągłości działania równoważne z rozwiązaniami stosowanymi przez Jednolitą Radę;
- e) Jednolita Rada zachowywała wiedzę fachową i zasoby niezbędne do oceny jakości świadczonych usług oraz organizacyjnej i kapitałowej adekwatności usługodawcy, a także do skutecznego nadzorowania funkcji objętych outsourcingiem oraz zarządzania ryzykiem związanym z outsourcingiem, jak również na bieżąco nadzorowała takie funkcje i zarządzała takim ryzykiem;
- f) Jednolita Rada posiadała bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji na temat działań zleconych osobom trzecim;
- g) usługodawca zapewniał ochronę wszelkich informacji poufnych związanych z Jednolitą Radą.

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

1. Przed przyjęciem swojej pierwszej strategii inwestycyjnej Jednolita Rada może zdeponować wszystkie kwoty, o których mowa w art. 1 ust. 1, w bankach centralnych jednego państwa członkowskiego lub większej liczby państw członkowskich.
2. Przed wykonaniem po raz pierwszy wymaganych obliczeń w celu ustalenia odsetków, o których mowa w art. 7 ust. 2, Jednolita Rada w celu stosowania przepisów art. 7 ust. 2 i 3 może wykorzystać dane szacunkowe.

Artykuł 18

Sprawozdanie

Jednolita Rada przedstawia Komisji sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2016 r.

Artykuł 19

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący